Dosarul nr. 4r-599/25 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-24113129-02-4r-17022025 Judecător: Vasilenco Angela

D E C I Z I E
în numele Legii

07 iulie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele completului judecătorul Marcel Juganari
Judecătorii Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

a judecat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul declarat de Popa Ruslan împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 21 ianuarie 2025, pronunțată în cauza contravențională pornită în privința cet. Popa Ruslan, în temeiul art. 78[1] din Codul contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei
În procedura instanței de fond: 08.10.2024 – 21.01.2025;
În procedura instanței de recurs: 17.02.2025 – 07.07.2025;
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

C O N S T A T Ă:

1. Prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 457193 din 30 septembrie 2024, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Botanica, a fost constatat că, la data de 29 august 2024, ora 23:30, în mun. Chişinău, bd. Cuza-Vodă *****, cet. Popa Ruslan, a.n.*****, în rezultatul unui conflict cu concubina Leonti Tatiana, a aplicat forţa fizică cauzându-i vătămări corporale neînsemnate conform raportului de constatare cu nr. 202402P2340 din 30 august 2024.
2. Acţiunile lui Popa Ruslan, de către agentul constatator au fost încadrate în baza art.

78[1] din Codul contravenţional, potrivit căruia constituie contravenţie, maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale.

3. Cauza contravenţională şi materialele anexate, împreună cu procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 457193 din 30 septembrie 2024, au fost expediate în instanţa de judecată, conform competenţei spre examinare în fond la Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani).

4. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 21 ianuarie 2025, s-a recunoscut vinovat Popa Ruslan în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 78[1] din Codul contravenţional şi i se aplică o sancţiune cu muncă neremunerată în folosul comunităţii în cuantum de 45 (patruzeci şi cinci) de ore. Controlul asupra comportării şi executării de către Popa Ruslan a sancţiunii stabilite prin prezenta hotărâre, s-a pus în obligaţia organului de probaţiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

5. La 03 februarie 2025, avocatul Răileanu Petru în interesul lui Popa Ruslan a declarat recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 21 ianuarie 2025, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii și dispunerea rejudecării cauzei contravenționale în primă instanță.

6. În motivarea recursului indică în esență, că nu i-a fost dovedită vinovăția lui Popa Ruslan, reiterând și în fața instanței că nu a recunoscut fapta. Indică, că victima, concubina sa Leonti Tatiana, ar fi inițiat conflictul din motive personale și că leziunile ei ar fi putut rezulta dintr-o cădere cauzată de pierderea cunoștinței, nu din vreo agresiune a sa. Au fost indicate declarații de martori care ar putea confirma predispoziția acesteia de a leșina.

7. Partea recurentă contestă cu recurs procesul-verbal contravențional pentru nerespectarea cerințelor legale privind forma și conținutul, în special lipsa consemnării datelor de identificare ale martorului care să certifice refuzul său de semnare, conform art. 443 alin.(6) din Codul contravențional. Această omisiune, susține el, atrage nulitatea procesului-verbal în baza art. 445.

8. De asemenea, invocă încălcarea dreptului la un proces echitabil, arătând că nu au fost respectate garanțiile procedurale prevăzute la art. 378 Cod contravențional, care impun instanței obligația de a asigura exercitarea deplină a drepturilor procesuale și de a cerceta cauza sub toate aspectele, inclusiv circumstanțele care ar dovedi nevinovăția.

9. Recurentul subliniază că nu există probe suficiente și pertinente care să dovedească fără dubiu vinovăția sa. El invocă principiul prezumției de nevinovăție prevăzut de art. 375 Cod contravențional și subliniază că orice dubiu privind săvârșirea faptei trebuie

interpretat în favoarea sa. Totodată, critică modul de administrare și apreciere a probelor, arătând că simpla existență a procesului-verbal nu este suficientă pentru a fundamenta o hotărâre de sancționare în lipsa altor probe clare și coroborate care să confirme acțiunea violentă imputată. În plus, Popa Ruslan atrage atenția că instanța nu a analizat în mod complet și obiectiv toate circumstanțele cauzei, nu a evaluat cu rigurozitate explicațiile sale și nu a pus în discuție posibilele cauze alternative ale leziunilor victimei.

10. Conform art. 471 din Codul contravențional, (1) Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. (3) Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinţei de judecată, cu citarea părţilor pentru prezentare la proces.

11. În conformitate cu prevederile art. 471 alin. (2) din Codul Contravențional, părțile la proces au fost notificate, despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri.

12. Colegiul penal, ținând cont de faptul că, părțile au fost înștiințați despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe sau completări la cererea de recurs, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin. (1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților.

13. Conform art. 473 din Codul contravențional, (1) După examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una dintre următoarele decizii:1) respinge recursul şi menţine hotărîrea atacată dacă recursul: a) este tardiv; b) este inadmisibil; c) este nefondat; 2) admite recursul, casînd hotărîrea atacată, parţial sau integral, şi adoptă una dintre următoarele soluţii:a) dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului contravenţional în cazurile prevăzute la art.441; b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărîri, însă fără a înrăutăţi situaţia contravenientului; c) dispune rejudecarea cauzei în primă instanţă dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanţei de judecată, privind citarea obligatorie a părţilor, privind respectarea dreptului la apărare şi a dreptului la interpret, precum şi dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33–35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător.

14. *Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, în raport cu argumentele invocate în recurs, în baza probelor administrate şi cercetate de prima instanţă, Colegiul penal ajunge la concluzia, că recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menţinerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.*

15. Conform art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

16. Potrivit art. 10 din Codul contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.

17. Conform prevederilor art. 14 alin.(1)-(3) din Codul contravențional, contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

18. În acord cu art. 374 din Codul contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției. Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură

penală, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

19. Potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

20. În baza art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanță de judecată sau în alt organ spre soluționare.

21. Potrivit art. 458 alin.(1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei. Pentru a purcede la analiza existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerințele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulității absolute sau relative.

22. Din materialele dosarului Colegiul reține că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 457193 din 30 septembrie2024, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Botanica, a fost constatat că, la data de 29 august 2024, ora 23:30, în mun. Chişinău, bd. Cuza-Vodă *****, cet. Popa Ruslan, a.n.*****, în rezultatul unui conflict cu concubina Leonti Tatiana, a aplicat forţa fizică cauzându-i vătămări corporale neînsemnate conform raportului de constatare cu nr. 202402P2340 din 30 august 2024. Prin ce a comis contravenţia prevăzută de art. 78^1 din Codul contravenţional.

23. Acţiunile lui Popa Ruslan, de către agentul constatator au fost încadrate în baza art. 78^1 din Codul contravenţional, potrivit căruia constituie contravenţie, maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei,

care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale.

24. Cauza contravenţională, împreună cu procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 457193 din 30 septembrie 2024, au fost expediate în instanţa de judecată, conform competenţei spre examinare în fond la Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani).

25. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 21 ianuarie 2025, s-a recunoscut vinovat Popa Ruslan în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 78^1 din Codul contravenţional şi i se aplică o sancţiune cu muncă neremunerată în folosul comunităţii în cuantum de 45 (patruzeci şi cinci) de ore. Controlul asupra comportării şi executării de către Popa Ruslan a sancţiunii stabilite prin prezenta hotărâre, s-a pus în obligaţia organului de probaţiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

26. Pentru a pronunța hotărârea respectivă, urmare verificării dacă procesul-verbal respectă cerințele de formă și fond impuse de Codul contravențional, instanța a constatat că acesta a fost întocmit în mod corect, în prezența făptuitorului, semnat de acesta fără obiecții și cu toate mențiunile obligatorii referitoare la identitatea persoanelor, descrierea faptei, timpul și locul comiterii acesteia. Nu au fost identificate motive de nulitate absolută care să afecteze valabilitatea actului.

27. Referitor la temeinicia acuzației, instanța a subliniat că agentul constatator avea obligația de a dovedi vinovăția inculpatului și că acestuia i-a fost asigurat dreptul la apărare, în condițiile unei proceduri contradictorii. Instanța a apreciat că probele administrate, inclusiv procesul-verbal cu rezultatul etilotestului, apelul la „112” privind comportamentul agresiv, declarațiile victimei și inculpatului, raportul medico-legal ce confirma vătămările neînsemnate, precum și ordinul de restricție emis, formează un ansamblu coerent și concludent, care confirmă fără dubiu starea de fapt reținută.

28. De asemenea, instanța a respins versiunea lui Popa Ruslan, potrivit căreia victima ar fi căzut și și-ar fi provocat singură leziunile, constatând că aceasta nu este susținută de nicio probă, fiind contrazisă de declarațiile victimei și concluziile raportului medico-legal, care indicau clar leziuni produse prin lovire cu un obiect contondent.

29. Instanța a constatat că, fapta comisă întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 78^1 din Codul contravențional, respectiv acțiuni violente comise de un membru al familiei, care au provocat vătămări neînsemnate ale integrității corporale. De asemenea, a subliniat obligația statului de a asigura un cadru legal efectiv pentru prevenirea și combaterea violenței în familie și protecția victimelor, invocând și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie.

30. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin

care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea Hotărârii primei instanțe.

31. Cu referire la argumentul invocat de avocat în interesele recurentului Popa Ruslan, precum că vinovăția lui Popa Ruslan nu a fost dovedită, Colegiul subliniază, că această afirmație este contrazisă de ansamblul probator administrat în cauză, pe care instanța de fond l-a analizat în mod complet și detaliat. Procesul-verbal contravențional a fost întocmit cu respectarea cerințelor legale de formă și fond, în prezența făptuitorului, care a semnat actul fără a formula obiecții. În plus, fapta imputată a fost confirmată prin probe obiective și coroborate, inclusiv rezultatul testului de alcoolemie, sesizarea la 112, declarațiile victimei, actele de constatare, raportul medico-legal și ordinul de restricție emis împotriva recurentului. Astfel, contrar susținerilor din recurs, nu se poate vorbi despre o lipsă a probelor, ci despre existența unui ansamblu probatoriu complet, concludent și coerent.

32. În ceea ce privește versiunea oferită de recurent, potrivit căreia leziunile victimei ar fi fost cauzate de o cădere survenită pe fondul unei pierderi de cunoștință, instanța de fond a analizat în mod expres această apărare și a constatat lipsa de veridicitate a acesteia, pe baza coroborării declarațiilor victimei cu raportul de constatare medico-legală, care a stabilit clar că leziunile au fost produse prin acțiunea unui obiect contondent, prin lovire sau compresie, fiind specifice unei agresiuni. Niciunul dintre martorii menționați în recurs nu a fost propus pentru audiere în primă instanță, iar afirmațiile privind o presupusă predispoziție a victimei de a leșina rămân simple speculații, fără susținere probatorie.

33. Colegiul apreciază ca fiind neîntemeiată și invocarea nulității procesului-verbal din cauza lipsei consemnării datelor martorului în cazul presupusului refuz de semnătură, deoarece actul contravențional a fost întocmit în prezența recurentului, care l-a semnat fără a formula obiecții. În aceste condiții, dispozițiile art. 443 alin. (6) din Codul contravențional privind martorul în cazul refuzului de semnare nu sunt aplicabile. Nici nu s-a invocat, anterior, un refuz de semnătură sau vreo presiune în legătură cu întocmirea procesului-verbal, ceea ce confirmă regularitatea actului administrativ contestat.

34. Afirmațiile privind încălcarea dreptului la un proces echitabil, prin pretinsa nerespectare a garanțiilor procedurale prevăzute la art. 378 din Codul contravențional, nu se justifică, întrucât instanța de fond a examinat în mod complet cauza, analizând toate aspectele relevante, inclusiv circumstanțele de fapt, vinovăția, existența sau lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, și oferind o motivare detaliată a hotărârii sale. Recurentului i-a fost garantat dreptul la apărare, i s-a oferit posibilitatea de a propune

probe și de a-și susține punctul de vedere, dar nu a valorificat efectiv aceste drepturi în mod corespunzător.

35. În altă ordine de idei, Colegiul penal reține, că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și a ținut cont de cerințele art. 457-458 Cod Contravențional care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

36. Instanța de fond corect a conchis că, învinuirea adusă lui Popa Ruslan este întemeiată, fiind confirmată prin probe, pertinente, concludente, admisibile și utile procesului de stabilire a adevărului.

37. Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța de recurs constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Iar, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 și 445 din Codul contravențional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

38. Colegiul penal reține că, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

39. În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe. Sub acest aspect, instanța de recurs conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

40. Studiind materialele cauzei, Colegiul penal reține că, vinovăția lui Popa Ruslan este dovedită pe deplin, fiind corect imputată încadrarea juridică a acțiunilor conform art. 78^1 din Codul Contravențional după indicii „*maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale”.*

41. Contrar celor invocate în recurs, vinovăția lui Popa Ruslan este probată pe deplin, inclusiv prin multitudinea înscrisurilor prezentate de agentul constatator în susținerea procesului-verbal cu privire la contravenție, și anume: *procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 457193 din 30 septembrie 2024*, întocmit în privinţa lui Popa Ruslan în baza art. 78^1 din Codul contravenţional; La procesul verbal cu privire la contravenţie a fost anexat şi *tichetul drager nr. 6820 din 30 august 2024* în privinţa lui

Popa Ruslan, rezultatul fiind de 0.95 mg/l; *informaţia 112 prin care se confirmă că la data de 30 august 2024* ora 01.38 a fost solicitată poliţia la adresa bd. Cuza Vodă ***** ap.89 mun. Chişinău cu menţiunea persoană agresivă; *raport de consemnare a celor constatate*; *cererea cet. Leonti Tatiana din 30 august 2024* prin care solicită ca organele de drept să i-a măsurile necesare pentru stabilirea circumstanţelor de fapt; *proces-verbal privind actele de constatare din 30 august 2024* în care Popa Ruslan a indicat că nu s-a întâmplat nimic; *proces-verbal privind actele de constatare din 30 august 2024* în care Leonti Tatiana a declarat circumstanţele cauzei; *proces-verbal privind actele de constatare din 30 septembrie 2024* în care Popa Ruslan a relatat circumstanţele de fapt; *raport de constatare nr.202402P2340 din 30 august 2024* potrivit cărora a fost formulată concluzia că la examinarea medico-legală a persoanei pe numele Leonti Tatiana s-au constatat: echimoze la nivelul nasului, echimoze la nivelul membrului superior stâng şi membrul inferior drept, care au fost cauzate în rezultatul acţiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire/compresie, posibil în timpul şi circumstanţele indicate, condiţionează dereglarea sănătăţii până 6 zile şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrităţii corporale sau a sănătăţii; *copia ordinului de restricţie nr. 196 din 30 august 2024* prin care cet. Popa Ruslan a fost obligat să părăsească imediat locuinţa comună;

42. Astfel, din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și subiectului ce a comis-o, agentul constatator nu a pus în exclusivitate doar procesul verbal cu privire la contravenție, dar a argumentat prin probe pertinente, susținute prin declarațiile inclusiv ale făptuitorului, a victimei cât și raportul de constatare medico-legală.

43. Potrivit art. 2 din Legea nr. 45 din 01.03.2007, cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, prin violență în familie se înțeleg actele de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

44. Aceeași normă apreciază, violența fizică ca vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar.

45. Reieșind din prevederile art. 2 din Legea nominalizată, acțiunea sau inacțiunea prejudiciabilă din contextul contravenției prevăzute la art. 78/1 Cod Contravențional, cunoaște următoarele modalități faptice de realizare:- *violență fizică*, adică vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere

de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar; - *violență psihologică*, adică impunere a voinței sau a controlului personal, provocare a stărilor de tensiune şi de suferință psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, șantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, prin amenințări verbale, prin afișare ostentativă a armelor sau prin lovire a animalelor domestice; neglijare; implicare în viața personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenție, inclusiv în locuința familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere a realizării profesionale, interzicere a frecventării instituției de învățământ; deposedare de acte de identitate; privare intenționată de acces la informație; alte acțiuni cu efect similar.

46. Potrivit art. 3 alin. (2) din aceeași Lege, prin membri de familie se înțeleg în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți şi copii, iar în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).

47. Cu referire la componența de contravenție prevăzută de art. 78^1 din Codul Contravențional, instanța de recurs relevă că *obiectul juridic special* al contravenției se referă la totalitatea valorilor cu privire la solidaritatea familială, la rândul său *obiectul juridic secundar* se referă la relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică a persoanei.

48. În acest sens, prin fapta comisă, Popa Ruslan a atentat la obiectul juridic secundar - relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, la onoarea şi demnitatea persoanei.

49. La componența contravenției prevăzute de art. 78^1 din Codul contravențional, *obiectul material* al contravenției îl reprezintă corpul persoanei, adică al victimei Leonti Tatiana, iar în prezenta speță obiectul material se dovedește prin raportul de constatare nr. 202402P2340 din 30 august 2024, potrivit căruia a fost formulată concluzia că la examinarea medico-legală a persoanei pe numele Leonti Tatiana s-au constatat: echimoze la nivelul nasului, echimoze la nivelul membrului superior stâng şi membrul inferior drept, care au fost cauzate în rezultatul acţiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire/compresie, posibil în timpul şi circumstanţele indicate, condiţionează dereglarea sănătăţii până 6 zile şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

50. Victima contravenției specificate la art. 78^1 Cod Contravențional poate fi oricare membru al familiei făptuitorului.

51. Sub aspectul *laturii obiective*, fapta comisă s-a manifestat prin acțiuni de lovituri, comise de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferințe fizice şi psihice.

52. De asemenea, urmează a fi menționat că, componența de contravenție prevăzută de art. 78[1] Cod Contravențional este una materială pentru calificare fiind necesară săvârșirea faptei prejudiciabile, survenirea unor consecințe prejudiciabile şi existența legăturii cauzale dintre faptă şi consecințe. Urmările prejudiciabile constau în cauzarea vătămării neînsemnată a integrității corporale, care, la caz, se dovedesc prin raportul de constatare nr. 202402P2340 din 30 august 2024.

53. Cât privește *latura subiectivă*, vinovăția făptuitorului în prezenta speță, raportată la fapta imputată, cuprinde forma intenției directe, adică, făptuitorul a conștientizat caracterul prejudiciabil al faptei, a prevăzut urmările și a dorit survenirea lor.

54. La caz, Popa Ruslan întrunește și semnele *subiectului special* al contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional, fiind membru de familie cu victima Leonti Tatiana, care este fosta soție a acestuia. Or, conform art. (3) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, violență în familie, subiecți ai violenței în familie sunt agresorul şi victima membri ai aceleiași familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sunt: a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți şi copii; b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

55. Astfel, fapta reținută de către agentul constatator prin procesul-verbal cu privire la contravenție, întrunește elementele constitutive ale acestei contravenții, iar toate argumentele la care a făcut trimitere făptuitorul nu determină nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional, atâta timp cât temeiurile invocate de către făptuitor în partea ce ține de lipsa probelor, nu s-a adeverit, or acestea au fost anexate la materialele cauzei și din care rezultă cu certitudine comiterea contravenției imputate.

56. În circumstanțele menționate, Colegiul penal reține că în acțiunile lui Popa Ruslan sunt prezente și confirmate elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 78[1] Cod contravențional. Or, cumulul de probe acumulate de către agentul constatator demonstrează fără echivoc comiterea de către Popa Ruslan a acțiunilor ilicite prevăzute la art. 78[1] din Codul contravențional.

57. Având în vedere că, motivele invocate de recurent nu și-au găsit suport probatoriu în modalitatea expusă, instanța de recurs le reține ca fiind declarative, or, alegațiile

expuse în cererea de recurs au constituit obiect de studiu al primei instanțe, care le-a oferit o apreciere justă și motivată.

58. Astfel, Colegiul penal ajunge la concluzia, de a respinge ca nefondat recursul declarat de către avocatul Răileanu Petru în interesul contravenientului Popa Ruslan și a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 21 ianuarie 2025.

59. În conformitate cu prevederile art. 473 al. (1), pct. 1) lit. c), art. 474 din Codul Contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Respinge, ca nefondat, recursul declarat de către avocatul Răileanu Petru în interesul contravenientului Popa Ruslan și menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 21 ianuarie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător Marcel Juganari

Judecător Natalia Mămăligă

Judecător Vitalie Pîslariuc